

Rørandi, erligt og inniligt

Lena spældi upp á hjartastreingir, tá hon spældi eina ómetaliga erliga og rørandi konsert í Krudttønden á eystarbrúgv, í sambandi við at fløgan Can't Erase It kom á danska marknaðin.

ÚTGÁVUKONSERT

Orð Niels Uni Dam, nielsuni@sjalurin.fo
Myndir: Simun J. Hansen

Krudttønden á eystaru brúgv í Keyptmannahavn, er ikki av størstu spælistøðum, og tá Lena fór á pallin at spæla sína útgávu konsert fyri dansku útávuna av Can't Erase It, vóru høluni fullsett. Tann stóri meirilutin av áskoðarunum var føroyingar, men onkur dani, ein kanadamaður og ein bulgari høvdu leitað sær á konsert.

Geva Lenu eitt klemm

Konsertin gjørdist ein heit, persónlig og innilig konsert, har Lena lat upp fyri kenslunum og forði áhoyrararnar inn í hennara heim. Onkra løtu hevði eg bestan hug at hoppa upp á pallin og geva henni eitt klemm, og aðrar løtu sat eg bara, og kændi hvussu tónleikurin fyllti meg.

Fyrsta helvt av konsertini var friðsæl á onkran hátt.

Við bara Lenu og Niklas á pallinum fingi lögini ein sera einfaldan búna, ið klæddi teimum. Innlivingin var stór. Millum lögini royndi Lena á danskum at siga frá søgunum aftan fyri lögini. Lena er umleið líka kring á danskum, sum Mary Krúnprinsessa, og hálvbrotna málið gjørdi søgur um tunglyndi, ræðslu, hótan kærleika og onnur myrk og døpur evni, enn meira hjálparleysar og syrgiligar. Løtan var innilig, persónlig og erlig á ein hátt, tú sjáldan upplivir á einum palli. Eg varð tikin við inn í heiminn hjá Lenu, og har var rørandi og vakurt.

Fullkomin framfærsla

Konsertin var á tremur við góðum lögum, bæði av Can't Erase It og lög, ið ikki eru útkomin. Serliga lagið Dawn av Can't Erase It, virkaði sterkt á ein hátt, sum eg ikki havi hoyrt fyrr. Eg havi hoyrt lagið fleiri ferðir á føroysku útgávu av fløguni, og eisini á konsertum, uttan ordiliga at festa meg við tað. Men í Krudttønden var framfærslan og útsetingin av lagnum so fullkomin, at hetta gjørdist eitt av hæddarpunktunum á kvøldinum.

Stærk kenslur

Lagið Shimmy Shake It,

Lena lat dyrnar upp til sín heim, og sum áhoyrari varð eg tikin við á eina rørandi og inniliga ferð

snýr seg um slatur, um hvussu ilt man kann fáa av slatri og týðningin av, at bara ikki leggja nakað í tað. Hetta lag visti eina aðra og eitt sindur skitnari síðu av

røddini hjá Lenu, sum var ótrúliga lekkur. Røddin fekk eitt slag av kontrast og lagið rokkaði á ein einfaldan hátt. Henda sama kontrastensla var

eisini galdandi í lagnum No Emergency, ið Lena skrivaði, einaferð hon sat einsamøll í stormi og streymsliti. Í staðin fyri at vera bangin, skrivaði hon ein sang um at

vera bangin. Hetta lagið hevði eitt fráligt niðurlag. Í lagnum Stones in My Pocket, syngur Lena "The only way I know how to live is killing me", henda

regla brendi seg fastan á onkran hátt. Hetta lag hevði eitt fráligt niðurlag. Í lagnum Stones in My Pocket, syngur Lena "The only way I know how to live is killing me", henda

regla brendi seg fastan á onkran hátt. Hetta lag hevði eitt fráligt niðurlag. Í lagnum Stones in My Pocket, syngur Lena "The only way I know how to live is killing me", henda

Gladari helvt

Seinna helvt av konsertini var nógv gladari og upplýftandi, serliga lagið Nothing Can Keep Us Apart, var

Ein fantastisk rødd

Tittullagið av fløguni er sum lag kanska ikki besta

lagið hjá Lenu. Men hetta er eitt lag, ið veruliga visir, tær nógvu síðurnar av hennara sangrødd. Hetta ger tað til eina uppliving hvørja ferð tú hoyrir lagið. Tí røddin hjá Lenu er so fantastisk. Hon hevur so nógv egið yvir sær, og so fevnir hon so øgiliga breitt.

Eg havi tað trupult við lagnum American Dream av Can't Erase It. Hetta er eitt ordiliga gott lag, men tað tykist bara nakað so forferdiliga pinligt at syngja "Who can live the American Dream, without reaching for the stars" eg fái ikki tikið tað fyri fult - men vit eru so ymisk.

Brøðurnir Poulsen

Miðskeiðis í konsertini var ein steðgur, og nú komu Óli og Hans Poulsen við, Óli á bass og Hans á klaver og slagverk. Hetta broytti tó ikki formin á framfærsluni tað stóra, enn lögdu tey dent á at halda útrykkið nakið og einfalt, hvørki bassur, klaver ella slagverk sluppu nakrantíð langt fram í ljóðmyndina, og hetta riggaði væl. Í fyrsta og síðsta lagi Step on the Gas og Catch 22, sum í botn og grund eru rokkleg, var hjáveran hjá Óla og Hans gull verd, men í hinum lögnum kendu teir sítt pláss, og lógu sum stuðul hjá Lenu og Niklas.

Einfaldi formurin klæddi lögnum væl

jaligt og næstan festligt. Óli Poulsen floytaði á lagnum, og tyktist ordiliga við uppá tað, so tað var øgiliga fitt.

Lena helt fram við at vísa nýggjar og spennandi síðir av røddini, og á tí eitt sindur Nick Cave kenda lagnum Seasons Will Change, hoyrdu vit eina svakliga gangastara gospel rødd, sum man skuldi

hildið var ómøgulig at gera live, men hjá Lenu er ivaleyst ikki so nógv ómøguligt.

Ringdi til Yoko

Í sambandi við, at John Lennon hevði havt 65 ára føðingardag hendan mánaðin, slapp eisini lagið I Want You. Lena skentaði,

Tónleikararnir kendu sítt pláss og hildu seg afturi í ljóðmyndini

f.v. Hans Poulsen (slagverk og klaver), Lena Anderssen (rødd og gittar), Niklas Johannesen (gittar og rødd) og Óli Poulsen (bass og briksl)

at hon hevði ringt til Yoko og spurt um loyvi um at spæla tað, og tað var í lagi. Hetta gjørdist ein Lenu útgáva av gamla Beatles lagnum, og bæði Lena og lagið klæddu hvør øðrum. Samanumtikið var hetta ein heilt fantastisk konsert, við góðum lögum, góðum søgum framfard einfalt og vakurt og sungin av einari

av teimum bestu røddunum vit eiga. Tí hóast hon er hálv úr Kanada, og er í heimflokk, so haldi eg, at vit eiga at gera krav uppá hana sum føroying. Eins væl og danir gera krav uppá nýggja prinsin.

Konsertin var vøkur, hugnalig og innilig

Krudttønden er eitt lítið hugnaligt spælistað, týskvöldið var tá á tremur við føroyingum

Nýggj útgáva av Can't Erase It

Fløgan Can't Erase It hjá Lenu er komin í handlarnar í Danmark í hesi vikuni. Hetta er ein endurljóðblanda útgáva av føroysku fløguni við sama navni. Harumframt eru lögini I Still Love You, Oh My Lady og 20 Steps From My House eisini við. Hetta hevur havt tí avleiðing, at lögini

When I'm Around You, Nothing's Gonna Bring Me Down og As Long As I've Got You er viskaði av fløguni.

Lenamusic fingið nýtt andlit

Lena hevur fingið snøgga nýggja heimasíðu. Nýggja síðan er gjørd av illugraphic.com við

Høgn Magnussen. Á síðuni er umframt tíðindi og yvirilít yvir konsertir, nógvir hentir upplýsingar, myndir, brot av lögnum á Can't Erase it, tekstir og myndir av songvinnuni. Síðan liggur á www.lenamusic.com.

Fløgan hesa vikuna er Can't Erase It

Fløgan hesa vikuna á Sky Radio

er Can't Erase It hjá Lenu, hetta merkir at fløgan verður spæld í sendingunum, lýsingar verða sendar í sendingunum, har lurtarar fáa høvið at vinna fløgur, og harumframt verður fløgan marknaðarførd á heimasíðuni www.skyradio.dk.

Á heimasíðuni verður millum annað skrivað, at Can't Erase It er ein heilt serlig fløga, men at um tær dāmar Dido, Sarah

McLachlan ella Lisu Miskovsky, so er hetta ivaleyst nakað fyri teg.

Heimasíðan skrivar, at hetta er ein melankolsk fløga, tó uttan at gerast syrgiligt, tí lögini eru jalig og ljós. Fleiri av lögnum hava stórt hitpotential, og halda leingi. Her verða I Still Love You Baby, Step On The Gas og Oh My Lady, tikin fram sum dømi.

Vágspoppur í Krúttunnuni

Vit spurdu triggjar garvadar tónleikarar Stamen Stanchev, Kristin Bech og Sissal Kampmann um, hvat tey hildu um konsertina hjá Lenu

Stamen Stanchev, tangentleikari við ollum móguligum bólkum m.a. saman við Niklas í Chase Tað er eitt fantastiskt arbeiði, sum Lena og Niklas hava gjørt. Tey spæla Soft pop, og fara tann heilt rætta vegin. Har er einki nýtt undir sólini, men ordiliga gott og kekkað. Nú vóni eg,

at management og alt sovorið er líka kekkað. Tí tað er viktigt, at allur pakkin er líka kekkað. So kunnu tey klára seg væl.

Men eg haldi, at sjálvst live konseptið, kundi verið betur. Tey mugu hava ordiligar livetónleikarar. Tey bæði einsamøll vóru betur enn við bólk. Hygg tildomis, at Teitur, teir eru triggir mans á pallinum, og teir klára at fylla pallin út - har er útrykkið nógv sterkari. Eg havi einki í móti Hans og Óla, sum tónleikarar slettis ikki tað, men livekonseptið er ikki nógv gott.

Kristin Bech, bassleikari í The Reverends og fyrrverandi í Mold Eg haldi, at konsertin var simpulthen ordiliga góð. Lena hevur broytt seg nógv seinastu árin, men hon er enn Lena. Eg haldi, at hesin eitt sindur einkult stílurin passar væl til hennara. Hetta, at tað er beint fram, passar betur til Lenu og hennara lög, enn tað sum vit vanligar hoyrdu fyrr. Eg haldi kanska eisini, at tað, at tey spældu akkustiskt, hevði nógv at siga.

Sissal Kampmann, fyrrverandi sangarinna í gentubólkinum Sox. Mær haldi, at konsertin var simpulthen ordiliga góð. Lena hevur broytt seg nógv seinastu árin, men hon er enn Lena. Eg haldi, at hesin eitt sindur einkult stílurin passar væl til hennara. Hetta, at tað er beint fram, passar betur til Lenu og hennara lög, enn tað sum vit vanligar hoyrdu fyrr. Eg haldi kanska eisini, at tað, at tey spældu akkustiskt, hevði nógv at siga.